

ONVERWOESTBAAR

ONVERWOESTBAAR

EDDY VAN GINCKEL

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

ISBN 9789465380025

© Eddy Van Ginckel 2025

KROT EN CO	blz 7
DE KOFFIEZUIPERS	blz 57
KRAKENDE KRUKKEN	blz 163
PAKT'EM JULES	blz 237

KROT EN CO

toneelspel voor 1 dame + 1 heer

EERSTE DEEL

Decor: het buurthuis, ingang via één van de zijkanten, achter eventueel een raam met uitzicht, enkele tafeltjes met stoelen, ergens een kleine toogbank waarop een spaarvarken, een (lege) thermos met koffie, thermos met soep, tassen, soeptassen, lepels, enz. Op de tafeltjes liggen plastieken tafellakens, rood en wit geruit.

Vrouw komt binnen met een volle caddie, rijdt de caddie tot aan een tafeltje en 'parkeert' hem, gaat dan naar toogbank, stopt een stuk van 50 cent in het spaarvarken, neemt een tas en soeplepel, vult haar tas met soep, gaat dan aan een tafeltje zitten en begint haar soep te eten. Na enkele ogenblikken komt Man binnen. Man kijkt rond, wilt op stoel tegenover Vrouw plaats nemen, maar Vrouw reageert zonder op te kijken.

VROUW

(heeft hese, erg schorre stem) Bezet.

MAN

Wat?

VROUW

Bezet!

MAN

Huh?

VROUW

Zijt gij doof of wat? Die stoel is bezet.

MAN

Oké,...

Man gaat aan het andere tafeltje zitten. Hij bekijkt Vrouw, die rustig haar soepje verder uitlepelt. Een stilte. Af en toe horen we Vrouw slurpen. Man kijkt rond of hij niemand ziet. Vrouw snuit nu haar neus in haar zakdoek.

VROUW

Altijd hetzelfde,... altijd hetzelfde,...

MAN

Wat?

VROUW

Dat mijn neus begint te lopen. Als ik soep eet, begint mijn neus te lopen.

MAN

Mijn vader had dat vroeger ook altijd. Die is er zelfs aan gestorven. Die had dat niet alleen met soep, die had dat bij alles wat hij at. Als hij zijn mond bewoog om te kauwen, had hij prijs. Soms liet hij het gewoon lopen tot de snottebellen voor hem op tafel vielen. Daar was ik echt vies van.

VROUW

Wat kan mij dat schelen, jong?

MAN

Oké,... *(een stilte)* Komen ze hier nog opnemen?

VROUW

Daar hebben ze vandaag geen tijd voor.

MAN

O. Ik had anders ook wel zo'n soepke gewild.

VROUW

Het is zelfbediening vandaag.

MAN

Allee vooruit. *(recht en naar toogbank)*

VROUW

(in één adem) Links is koffie, rechts is soep. 50 cent in 't varken, uw tas er onder houden en vanboven op 't knopke duwen.

MAN

Dan gaan we dat doen, hé,...

(zoekt in zijn zakken naar een stuk van 50 cent, maar kan blijkbaar niets vinden, neemt dan zijn portefeuille)

En nu? Het kleinste dat ik heb is een briefje van tien euro.

VROUW

Tien euro? Dat zijn dan 20 soepkes.

MAN

Ja, dat zal wel. Ik kan nu toch moeilijk tien euro in dat varken steken.

VROUW

Dan zult ge ieverans moeten gaan wisselen.

MAN

(kijkt even ongemakkelijk rond) Kunt u misschien tien euro wisselen?

VROUW

Zie ik er zo uit of wat?

MAN

Neen, u hebt gelijk.

VROUW

Hoe, ik heb gelijk? Wat wilt ge daarmee zeggen?

MAN

Maar niks.

VROUW

Dat zou ik ook denken.

(gaat in haar zak, haalt een stuk van 50 cent boven en geeft dat aan Man)

Hier. Sukkelaar.

MAN

(neemt 50 cent aan)

Bedankt.

(hij dropt het geld in het varken, 'tapt' een soepje, neemt lepel en gaat dan voorzichtig om niet te morsen naar het tafeltje van Vrouw en wilt gaan zitten)

VROUW

Bezet!

MAN

Oké, oké, ik heb het begrepen,...

(gaat dan aan ander tafeltje zitten, beiden eten nu in stilte hun soepje. Vrouw is eerder klaar en als zij gedaan heeft, weerklinkt een 'boertje'.)

VROUW

Bheueueueu... Ha, dat kan goed doen, se.

MAN

Ja? Ik vind dat eerder onbeschoft.

VROUW

Onbeschoft? Dat denk ik niet. In China wordt dat zelfs beschouwd als een compliment. Om te laten horen dat het goed heeft gesmaakt. Dat is typisch voor een Chinees.

MAN

Goed mogelijk, maar u zijt geen Chinese.

VROUW

Wat weet gij daarvan? Zijt gij een Chinees misschien?

MAN

Neen.

VROUW

Ha, voilà zie!

(een stilte, Vrouw bekijkt Man die zijn soep eet)

Een goed soepje, hé maat? En dat voor 50 cent.

MAN

Ik zal u die 50 cent zo rap mogelijk teruggeven. Als er seffens iemand komt, laat ik die 10 euro wisselen.

VROUW

Laat maar zitten. De volgende keer betaalt gij. Of zijt ge van plan om hier nooit meer te komen?

MAN

Ik vind dat wel stom dat hier niemand achter die toog staat.

VROUW

Binnen een uurtje zit dat hier stampvol. Maar tegen dan ben ik hier al lang weg. Ik kan niet tegen de drukte.

(zij krijgt een hevige hoestbui, na een poos haalt ze uitgeput even adem)

(ze kijkt in haar caddie, haalt er enkele dingen uit en zet de spullen op tafel, bvb een pakje koffie, pakje rijst, conservenblikjes)

Amai mijne frak, er zit weer wat rommel bij, zenne,...

MAN

(heeft zijn soepje binnen, veegt zijn mond schoon met een servetje dat hij uit zijn zak haalt)

Zijt ge gaan winkelen?

VROUW

(sec) Winkelen? Bijlange niet. Ik ben naar de voedselbedeling geweest.

MAN

Voedselbedeling?

VROUW

Kent ge dat niet?

MAN

Al van gehoord, ja. Maar 't is de eerste keer dat ik iemand tegenkom die daar naartoe is geweest.

VROUW

Dat meent ge niet? Ik ga er elke week naartoe. Elke dinsdagmiddag.

MAN

Ja?

VROUW

Ja. Als dat zo niet was, zou ik dat toch niet zeggen. Of wel?

MAN

Neen,...

VROUW

Als ge niet veel hebt, zijt ge blij dat ge aan wat gratis eten kunt geraken. Met mijn IGO'ke kan ik niet ver springen, zenne.

MAN

IGO'ke?

VROUW

Ja, ik weet het. Tegenwoordig korten ze alles maar af. Dat is de nieuwe stijl. IGO. 'Inkomensgarantie voor ouderen.' 1052 euro per maand. Daar kunt ge nogal wat mee doen..

MAN

Ge moet het mij niet vertellen.

VROUW

Hebt gij dat ook?

MAN

Neen, ik heb mijn pensioen. Als alleenstaande. Ik heb wel eens met iemand samengewoond, maar dat is me niet meegevallen. Die moeide zich met alles wat ik deed. En nooit was het goed genoeg voor haar. Het moest allemaal 't chicste van 't chicste zijn. Ik ben blij dat ze zelf is vertrokken. Nu ben ik tenminste gerust en kom ik toe met mijn pensioen.

VROUW

Dan zijt gij een rijke mens, hé. Ik moet het doen met 1052 euro per maand. Als de maand begint, is al alles op.

MAN

Ja?

VROUW

Niet?

MAN

Ik weet niet,...

VROUW

Huishuur: 550. Gas en elentriek: 125. TV en Internet: 75. En dan houd ik per maand nog juist geld genoeg over voor drie sloffen sigaretten.

MAN

Gij smoor?

VROUW

Begint gij ook al? Ja, ik smoor. Dat is het enige dat de mensen horen. Ik smoor. Dat ik meer dan de helft van mijn inkomen uitgeef aan de huishuur van een kruipkot, heeft niemand niet gehoord. Erg, zenne.

MAN

550 per maand? Dan woont gij nog redelijk goedkoop?

VROUW

Lap. Dat zegt ook alleman. Zijde golle nu allemaal zot geworden of wat? 550 euro per maand, is dat goedkoop? Als ge dan nog moest weten hoe ik woon. In de winter krijg ik de thermometer binnen met moeite hoger dan 20 graden. Ha ja, dat is overal nog enkel glas bij mij.

MAN

Gij hebt nog enkel glas? Dat mag toch niet meer?

VROUW

Oké, het mag niet meer. En? Denkt ge dat het dan is opgelost?

MAN

Ge moet tegen uw huisbaas zeggen dat dubbel glas verplicht is.

VROUW

Mijn huisbaas gaat daar eens goed mee lachen, als ik hem dat vertel.

MAN

Die mag zijn huis niet verhuren als dat niet in orde is.

VROUW

Oké, klaar. En dan sta ik op straat. Is dat beter?

MAN

En een sociale woning? Dan zoude al een pak minder huishuur betalen.

VROUW

Dat is niks voor mij. Daar zou ik niet willen wonen. Dat zijn kazernes. Allemaal dezelfde kotjes. Voor daarin te wonen, moet ge een speciale figuur zijn.

MAN

Ik woon in een sociaal appartement.

VROUW

Welja, dat bevestigt mijn stelling. (*bekijkt hem*) Ik begin mij af te vragen wat gij hier komt doen? Ge zit hier in het buurthuis, dat weet ge toch?

MAN

Mag ik hier niet komen misschien?

VROUW

Dat zeg ik niet. Ik vraag mij alleen maar af waarom. Gij zit niet graag thuis of zo? Neen, ge moet daar niet op antwoorden. Ik wil het zelfs niet weten. Voor dat een mens het weet, zijt ge over niks anders aan 't klappen dan miserie. En dat onderwerp probeer ik liefst zo veel mogelijk te vermijden.

MAN

Oké,...

(*een lange stilte*)

VROUW

Moet gij koffie hebben?

MAN

Na die soep? Neen, dank u.

VROUW

Bijlange niet. Koffie. Moet gij koffie hebben? (*neemt pakje koffie*)

MAN

En gij dan?

VROUW

Ik drink geen koffie. Maar als ze me dat geven, pak ik dat aan. Ik gooi dat niet weg, zoals er velen doen. Wat? Ge moet me zo niet bezien. Ge moet straks eens achter de hoek zien in de bosjes. Dat ligt vol met dingen die ze allemaal weggooien. Ze kunnen niet rap genoeg zijn om naar de voedselbedeling te gaan en dan smijten ze de helft van wat ze krijgen gewoon op straat.

MAN

Serieus?

VROUW

Hoe zit het? Moet gij koffie hebben?

MAN

Als ge er niks mee doet, dan moogt ge me dat pakje geven.

VROUW

(geeft pakje koffie)

Melk ook?

MAN

Melk?

VROUW

Ik kom toe met één bus. En ik heb er twee. Gij één hebben?

MAN

Ja, dat is goed,...

(Vrouw haalt karton melk uit caddie en geeft dit aan Man)

Merci.

VROUW

Als ge suiker in uw koffie wilt, gaat ge zelf een pak moeten kopen.

MAN

Ik heb nog genoeg suiker in huis.

VROUW

Dan hebt gij chance, hé maat. Bij mij liggen de muizen soms dood in mijn kast.

MAN

Dan gaan die blij zijn als ge straks met een volle caddie thuis komt.

VROUW

(bekijkt Man aandachtig)

Hoe kunnen dode muizen nu blij zijn? Die zijn wel dood, hé?

MAN

Dan komt ge te laat met uw caddie?

VROUW

Aparte humor hebt gij wel, hé? Maar dat is niet erg. Ik heb dat zelf ook wel een beetje. Al goed,... met mijn kapotte rug kan ik wel wat humor gebruiken af en toe.

MAN

Last van uw rug?

VROUW

Dat is van al dat sleuren. Elke dinsdagmorgen kom ik hier wat helpen om alles gereed te zetten. Ja, als ik help dan kan ik vroeger weg.

MAN

Dat snap ik niet. Gij werkt hier?

VROUW

Aan de achterkant, ja. 's Morgens maak ik allemaal zakjes klaar voor de voedselbedeling van 's middags. Dat eten staat allemaal op paletten in 't magazijn. Ik word daar niet voor betaald, zenne. Dat is vrijwilligerswerk. Maar als ik dat doe, moet ik niet in de rij aanschuiven. Dan heb ik mijn pakket al mee voor dat de rest komt.

MAN

O, die voedselbedeling is ook hier.

VROUW

Aan de achterkant, ja.

MAN

O, nu begrijp ik waarom dat er niemand is. Die zitten allemaal vanachter nu?

VROUW

Amai mijne frak, maat,... dat heeft lang geduurd eer gij dat door had.

MAN

Het is de eerste keer dat ik hier kom.

VROUW

Dat had ik al direct in 't snuitje als ge hier binnen stapte.

MAN

Mag ik nu eens iets vragen? Voor zo'n,... hoe noemt ge dat? Een voedselpakket? Kan iedereen dat krijgen?

VROUW

Alleen als ge een voedselkaart hebt. Waarom?

MAN

Neen, niks. Zomaar.

VROUW

Om te weten of ge recht hebt op zo'n kaart, moet ge maar eens langs het OCMW gaan.

MAN

Ik heb toch niet gezegd dat ik zo'n kaart zou willen. Ik vroeg mij alleen maar af wie zo'n voedselpakket kon krijgen.

VROUW

Dat is voor mensen die niks hebben. Niet voor mensen die het moeilijk hebben.

MAN

Ja, maar dat snap ik.

VROUW

Ja? Er zijn anders genoeg mensen die dat niet snappen. Die denken dat zo'n voedselpakket een extraatje is voor arme mensen. En met arme mensen bedoel ik mensen die op 't einde van de maand niks meer

overhouden. Maar dat zijn eigenlijk geen echte arme mensen. Een arme mens heeft al niks meer als de maand begint.

MAN

Zoals jij dus?

VROUW

En nu zijn we terug vertrokken, zeker? Ik heb juist nog gezegd dat ik het niet over miserie wil hebben. Willen we 't plezant houden?

MAN

Oké,... *(een stilte)*

Gisteren ben ik serieus verschoten.

VROUW

Ja?

MAN

Ik doe mijn brievenbus open en er steekt een brief in van de watermaatschappij. De eindafrekening. Weet ge hoeveel ik moet betalen? Bijna 500 euro.

VROUW

Ja, het water is opgeslagen.

MAN

Akkoord, maar nu toch geen 500 euro. Ik verbruik bijna niks.

VROUW

Dan hebt ge ergens een lek, zeker?

MAN

Neen, neen, dat is het niet. Ik ben direct nog eens naar mijn meter gaan zien in de kelder en dan zag ik het. Mijn meter hangt eigenlijk ondersteboven.

VROUW

Verstoekt ge dan meer als die ondersteboven hangt?

MAN

Maar neen. Ik had die meterstand verkeerd doorgegeven. In plaats van 16 had ik 91 opgeschreven. En dat scheelt wel een aantal kubieke meters. Ik heb direct naar die maatschappij gebeld voor dat recht te zetten, maar ik was juist te laat, zeiden ze. Ze hadden dat al van mijn rekening gehaald.

VROUW

Hoe kan dat nu?

MAN

Domiciliëring.

VROUW

En dan nog. Wie heeft er nu zoveel geld op zijn rekening staan?

MAN

Ik weet het. Maar nu sta ik dus op de bank een stuk in 't rood. Die van de bureau heeft wel gezegd dat ze dat in orde zou brengen, maar ja,... Wie weet hoe lang ik moet wachten eer ze me dat gaan terugstorten?

VROUW

Dat kan dus niet, hé. Dat is dus alle dagen. Alle dagen hetzelfde. Als ik iemand durf tegenkomen en ik geraak in gesprek: na vijf minuten wordt er over niks anders als miserie geklapt. En ge moet me zo niet bezien. Wie is er over miserie begonnen? Ik niet. Gij!

MAN

Ja?

VROUW

Weet ge dat niet meer? Ge zijt hier binnen gekomen en ge zijt beginnen zwaaïen met een briefje van tien euro.

MAN

Dat is toch geen miserie?

VROUW

Neen, natuurlijk niet! Maar wel een soepje eten op mijn kosten!

MAN

Oké, ik heb het verstaan. *(haalt biljet tien euro boven)* Hier.

VROUW

Ik moet dat niet hebben.

MAN

Waarom zevert ge er dan over?

VROUW

Ik zever er toch niet over? Ik zeg alleen maar wat er is gebeurd. Daarbij, het is mijn eigen schuld, want ik heb u dat stuk van 50 cent gegeven.

MAN

Moet ge daar nu zo'n spel van maken? Ik geef u seffens dat stuk terug.

VROUW

Dat is te laat. Ik ga naar huis.

MAN

Als ge nog even wacht tot er iemand is om dat te wisselen, dan hebt ge uw 50 cent terug.

VROUW

Gij denkt toch niet dat ik hier voor uw schone ogen ga zitten wachten gelijk een onnozele? Daarbij, seffens gaat dat hier veel te druk zijn en daar kan ik niet tegen. Ik ga naar huis. *(ze staat recht, neemt haar caddie)*

MAN

Dan geef ik die 50 cent morgen terug.

VROUW

Morgen kom ik niet.

MAN

Overmorgen?

VROUW

Ge moet eens leren luisteren, maat. Ik kom hier alleen op dinsdag. Dat heb ik al eens gezegd. Gij denkt toch niet dat ik hier alle dagen kom zitten?

MAN

Dan steek ik het in uw brievenbus.

VROUW

Doe geen moeite. Ge weet me niet wonen.

MAN

Als ik u volg, weet ik dat.

VROUW

Gij meent dat nog ook?

MAN

Natuurlijk.

VROUW

Als ge me achtervolgt, dan roep ik de politie en zeg dat gij mij aan 't stalken zijt.

MAN

Oké, dan kom ik volgende week dinsdag wel naar hier.

VROUW

Ja, dat ken ik. Er ging vandaag ook iemand komen. Hebt gij hem gezien?

Ik niet. Dat is de tweede keer dat ze met mijn geld weg zijn.

MAN

Ik ben zo niet. Als ik zeg dat ik kom, dan kom ik.

VROUW

Eerst zien en dan geloven, maat. *(beiden richting uitgang)*

MAN

Och ja, mijn koffie en mijn melk. Ik zou het nog bijna vergeten
(Man haalt een plastieken zakje uit zijn zak en stopt er het pakje koffie en het karton melk in, terwijl Vrouw hem in het oog houdt)

VROUW

Gij hebt een plastieken zakje bij?

MAN

Ja. Altijd.

VROUW

Dat kan nu niet, hé?

MAN

Wat bedoelt ge?

VROUW

Dan zijt gij hier binnen gekomen met voorbedachten rade? Ik had het kunnen weten. Dat rijk volk, hé, allemaal dezelfde.

MAN

Wat?

VROUW

Niks.

MAN

Wat hebt gij nu ineens?

VROUW

Niks! Klaar??

MAN

Oké, oké,... *(beiden af)*

EINDE EERSTE DEEL

TWEEDE DEEL

Vrouw komt binnen met haar volle caddie, 'parkeert' die ergens, gaat dan zitten op dezelfde plaats als in het eerste deel, ze kijkt op haar horloge, kijkt dan in de caddie, haalt er enkele dingen uit (ondermeer een blik cassoulet) en plaatst ze voor haar op tafel, even later komt Man binnen. Hij heeft ook een caddie bij. Man 'parkeert' zijn caddie bij de andere tafel en gaat dan zitten. Zij bekijkt hem aandachtig. Man voelt de blik.

MAN

Dag.

VROUW

Ik heb al heel de week aan u zitten denken. Ik dacht: die kerel zie ik nooit meer terug.

MAN

Ik passeerde hier. Daarmee dat ik even binnenspring.

VROUW

En? Wat nieuws?

MAN

Niks speciaal.

VROUW

Allee gij? Dan gaan we nogal een conversatie hebben vandaag?

MAN

Zijt ge uitverkoop aan het houden?

VROUW

Waarom? Wilt gij ook winkeltje spelen?

MAN

Neen, dank u. Ik ga seffens nog langs de Colruyt. Het is daarom dat ik mijn caddie heb meegenomen.

VROUW

Dan hebt ge nog een goede wandeling voor de boeg. 't Is te hopen dat het niet begint te regenen.

MAN

Dat zou nu moeten lukken, hé? Ze hebben geen regen voorspeld voor vandaag. En dan nog, ik heb altijd een paraplu bij in geval van nood.

VROUW

Goed bezig, maat.

MAN

Weer geen kat te zien hier, precies?

VROUW

Zwijgt me van katten! Die kat van naast mij heeft vannacht heel mijn vuilzak kapot gekrabd. En dan met die wind. De vuiligheid ligt tot halverwege in mijn hof. Plezant als ge zo wakker wordt. Ik trok mijn rolluik vanachter naar boven en mijn dag was al naar de knoppen.

MAN

Dat heb ik nog niet voor gehad. Ik woon op de tweede verdieping.

VROUW

Dat hebt gij chance, hé.

MAN

Moet gij soms een soepje hebben?

VROUW

Neen. Ik kan geen soep meer zien.

MAN

Iets anders?

VROUW

Ik moet niks hebben. *(een stilte)* Hoe was de koffie?

MAN

Welke koffie?

VROUW

Ja, welke koffie? Die koffie die ge van mij hebt gekregen!

MAN

Dat weet ik niet. Ik heb dat pakje nog niet open gedaan.

VROUW

Nog niet open gedaan? Gij zijt ook een nette.

MAN

Ik gebruik eerst dat pakje waar ik aan bezig ben.

VROUW

Ge moet wel de vervaldatum in het oog houden.

MAN

Koffie blijft wel lang goed, denk ik.

VROUW

't Is te hopen. *(bekijkt Man opnieuw aandachtig)*

MAN

Wat?

VROUW

Waarom gaat gij nu in uw eentje aan die tafel zitten? Ge kunt toch evengoed hier komen zitten? Of stink ik te hard?

MAN

Neen, ik dacht,... misschien zit gij liever alleen,...?

VROUW

Ik heb geen goesting om altijd te moeten roepen als ge zo ver zit. Als ge hier komt zitten, dan kan ik mijn stem wat sparen.

MAN

Dan kom ik bij u zitten.

(Man recht, gaat bij Vrouw aan tafel zitten)

VROUW

Moogt gij cassoulet?

MAN

Cassoulet? Boah, ik vind dat niet slecht.

VROUW

Pakt die doos dan maar mee. Ik eet dat niet op. Als ik dat in mijn kas slaag, dan heb ik drie dagen last van mijn darmen. *(zij stopt de andere dingen terug in haar caddie)*

MAN

Ja? Ik niet.

VROUW

(kijkt in haar caddie) Hebt ge nog spaghetti?

MAN

Ja, dat heb ik genoeg. Ik heb tien pakjes in mijn caddie zitten.

VROUW

Tien pakjes? Wanneer gaat ge die allemaal opeten?

MAN

Dat weet ik niet. Maar ik vond het zonde om ze daar te laten liggen.

VROUW

Tien pakken spaghetti,... Gij mankeert toch niks?

MAN

Ik heb die allemaal opgeraapt. Die lagen hier achter de hoek in de bosjes.

VROUW

Wat zegt gij nu? Gij zijt gewoon een dief?

MAN

Een dief? Maar neen, ik heb die gewoon opgeraapt.

VROUW

Dat is diefstal, hé. Die spaghetti komt uit de voedselpakketten, waar gij geen recht op hebt.

MAN

Wat wilt ge dat ik doe? Ze gaan terug leggen of wat?

VROUW

Ik denk dat gij nu speciaal naar hier zijt gekomen om die caddie te komen vullen op de kap van al die sukkelaars.

MAN

Oké, het is goed. Ik zal ze sebiet terug weggooien.

VROUW

Ziet dan maar uit, anders krijgt ge nog een gasboete voor sluikstorten. Nu heb ik al veel gehoord, maar dit vind ik nu toch wel straf.

MAN

Ik snap echt niet waar gij u druk over maakt.

VROUW

Dat is gewoon een principe. Zoiets doet ge niet.

MAN

Eten weggooien doet ge ook niet. En toch gebeurt het.

VROUW

Ik snap niet dat ge dingen kunt oprapen die iemand anders heeft weggegooid. En dat gij dat opraapt, dat snap ik al helemaal niet. Gij hebt dat toch niet nodig? Dat is hetzelfde als in de vuilbakken zitten. Of doet ge dat ook, misschien?

MAN

's Zaterdags, aan de achterkant van de Carrefour. Als ge moest weten wat ze daar allemaal weggooien. En pas op: dat zijn doorgaans dingen die nog perfect eetbaar zijn. Maar ja, binnenkort is 't gedaan. Ze waren al bezig met een groot hek te maken rond de plaats waar die bakken staan.

VROUW

Nu geloof ik toch echt dat gij iets mankeert, zenne. Als er nu iets is dat ik nooit zal doen, is het eten uit de vuilbak halen. Al mocht ik bijna sterven van de honger.

MAN

Ik heb er al spijt van dat ik het gezegd heb.

VROUW

Willen we over iets anders klappen, jongen? Ik word hier zo muug van.

MAN

Oké. *(een stilte)*

VROUW

Wat hebt ge gedaan in 't weekend?

MAN

Ik ben zondagmiddag naar toneel geweest.

VROUW

Toneel? Dat is niks voor mij. Dat is hetzelfde als de cinema. Na een kwartier val ik in slaap. Thuis voor de Tv heb ik dat ook. Allee, toneel, jong? Daar kan ik nu echt geen geld aan geven. Wat kost zo'n inkomkaart tegenwoordig?

MAN

Dat valt nog mee. Ik ga altijd naar de middagen voor senioren. Gewoonlijk is dat vijf euro of zo.

VROUW

Ge moet er goesting voor hebben om tussen al die oude mensen te gaan zitten.

MAN

Het was een goed stuk. Goed gelachen.

VROUW

Dat snap ik dus ook niet. Dat mensen met zoiets kunnen lachen.

MAN

Als dat goed gespeeld is, kan ik daar wel van genieten.

VROUW

Gij liever als ik. Over wat ging het?

MAN

Wel, het speelt zich af op een bank op een kerkhof. Twee mannen komen mekaar daar tegen bij het graf van de vrouw van één van die mannen, die daar vlakbij begraven ligt.

VROUW

Ja, dat is echt voor in uw broek te doen.

MAN

En dan zegt die ene tegen de andere,...

VROUW

Stop, stop! Ge moet mij heel dat verhaal niet vertellen, hé. Dat interesseert me toch niet.

MAN

Oké. *(een stilte)* Wat hebt gij gedaan in 't weekend?

VROUW

Ik? Niks.

MAN

Niks?

VROUW

Neen. Waarom?

MAN

Gewoon. Uit interesse.

VROUW

Als ge het dan echt wilt weten,... Ik heb heel 't weekend sigaretten gerold. Ja, dat is meer dan de helft goedkoper als ge die zelf rolt. Vroeger deed ik dat meer, maar ik was er mee gestopt. Ik had nog ergens zo'n machientje liggen en ik dacht: ik zal dat nog eens proberen.

MAN

Dat hebt ge u geamuseerd?

VROUW

Het is maar wat ge daar onder verstaat. Eerst heb ik twee uren liggen zoeken naar dat klote machientje. Al mijn kasten heb ik uitgeladen en uiteindelijk heb ik het dan toch gevonden. En dan ben ik eraan begonnen. Maar mijn tabak was te vochtig. De eerste twintig sigaretten mislukten iedere keer. En in dat kot van mij droogt die tabak niet, hé. Dan heb ik die tabak uitgespreid op een houten plaat en die dan een half uur boven op de stoof gelegd.

MAN

En dan was uw tabak te droog, zeker?

VROUW

Bijlange niet. Denkt ge dat die stoof zoveel warmte geeft? Vergeet het maar. Die heb ik misschien al veertig jaar. Daar is 't beste ook al lang af.

MAN

Bij mij ligt er overal chauffage.

VROUW

Overal?

MAN

Ja. Zelfs op het toilet.

VROUW

Ik heb één stoof voor heel mijn kot.

MAN

Toch geen kolenstoof?

VROUW

Neen begot. Een gasstoof.

MAN

Het had gekund, hé? En dan alle dagen met een kit naar de kelder om kolen te scheppen.

VROUW

Zit gij mij nu uit te lachen of wat?

MAN

Maar neen. Waarom zou ik u uitlachen?

VROUW

Omdat ik een sukkelaar ben met een oude stoof die geen warmte geeft?

En gij een luxepaard zijt met chauffage?

MAN

Een luxepaard met chauffage? Laat dat luxepaard maar zo. Ik heb maar chauffage van 1 oktober tot 30 april.

VROUW

En die andere maanden van 't jaar?

MAN

Dan moet ik mijn plan trekken met een elektrisch vuurtje. Gij kunt tenminste nog iets boven op uw stoof leggen.

VROUW

Ja, mijn tabak. Meer dan twee uur heeft dat geduurd eer die tabak goed was. Om zot te worden. Mensenlief, hoe dat ze een mens toch laten afzien. En dat allemaal voor zo'n stomme sigaret. Het was al bijna middag eer ik mijn eerste sigaretje had gerold. Die heb ik dan maar opgesmoord en nadien heb ik een kwartier aan een stuk zitten hoesten.

MAN

Ja,...

VROUW

Wat?

MAN

Niks.

VROUW

Afijn, nu heb ik genoeg sigaretten tot het einde van de week. En volgend weekend rol ik terug een voorraad.

MAN

Zo blijft ge wel bezig.

VROUW

Weet ge wat het ergste is? Als ge zo zit te rollen, dan zit ge uren aan een stuk in dezelfde houding op die stoel. Als ge dan recht staat, is 't precies of uw rug is gebroken.

MAN

Ik ben blij dat ik daar nooit mee ben begonnen. Met smoren, bedoel ik. Ik heb in mijn leven nooit gesmoord. Neen, ik zou liegen. Toen ik jong was, heb ik het één keer geprobeerd. Een kameraad van mij presenteerde mij een sigaret, ik deed één klein trekje en ik kotste bijna de longen uit mijn lijf. Nooit heb ik nog een sigaret aangeraakt.

VROUW

Dan hebt gij chance gehad, hé. Ik smoor al meer dan veertig jaar.

MAN

En hoesten?

VROUW

Dat is maar van 't laatste jaar. Ik denk dat ze tegenwoordig iets anders in die tabak draaien, van die goedkope rommel. Vroeger heb ik nooit last gehad van hoesten.

MAN

Ge hebt misschien een valing? Een bronchitis?

VROUW

Och, ik zal straks eens een fles hoestsiroop halen bij de apotheker. Nu dat ik mijn sigaretten goedkoper heb, kan die fles er wel af.

MAN

Ja, dat is waar,...

VROUW

Zijt gij niks vergeten?

MAN

Vergeten? Ik zou niet weten wat.

VROUW

Dat had ik wel gedacht.

MAN

Wat?

VROUW

Moment.

(zij zet zich klaar, krijgt weer een hevige hoestbui waar ze haast in blijft) Pfff,... amai, amai,...

MAN

Als ik u was zou ik toch eens naar een dokter gaan of zo.

VROUW

Ja, en dat gaat die zeggen dat ik dringend moet stoppen met smoren. En dan zegt hij: "Dat is dan één euro, alstublieft."

MAN

Is dat maar ene euro?

VROUW

Niet? De laatste keer was dat toch zo. Ja, aan u rekenen ze misschien meer dan ene euro.

MAN

Ik zou 't niet weten. Al lang geleden dat ik nog naar een dokter ben geweest. Dat kan goed tien jaar geleden zijn.

VROUW

Dan zijt gij een gezonde mens.

MAN

Ja. Ik zal maar hout vasthouden. Sinds ik met pensioen ben, voel ik dat er toch veel dingen zijn die niet zo vlot meer gaan als vroeger.

VROUW

Normaal, zeker?

MAN

Ik denk het ook. Zeg,... vindt jij dat nu niet raar dat wij nog altijd mekaars voornaam niet kennen?

VROUW

Is dat raar? We hebben mekaar nog maar één keer gezien.

MAN

Ja, dat is ook waar.

VROUW

Maar als ge wilt, moogt gij Francine tegen mij zeggen.

MAN

Francine?

VROUW

Of Josée? Louisa? Marcella? Denise niet. Dat hoor ik niet graag. Maar voor de rest kan het me niet schelen.

MAN

Zegt dan ineens dat ik het niet mag weten.

VROUW

Waarom wilt gij mijn voornaam weten? Ik weet die van u toch ook niet.

MAN

Als gij die van u zegt, dan zeg ik de mijne.

VROUW

Vermoeiend, zenne. *(wederom een ongemakkelijke stilte)*

MAN

Ik ben op zoek naar een goedkope televisie. Die van mij heeft na tien jaar zijn geest gegeven. En ik heb geen geld voor een nieuwe.

VROUW

Kringwinkel?

MAN

Daar ben ik al geweest. Vroeger was dat daar goedkoop, maar die tijd is voorbij. Ze kennen tegenwoordig goed de prijzen, zenne.

VROUW

Ik zou u misschien die van mij kunnen verkopen?

MAN

O ja? Doet gij die weg?

VROUW

Misschien.

MAN

En speelt die nog?

VROUW

Ik denk dat wel. Dat is al maanden geleden dat ik die nog heb opgezet. Sinds dat ze mijn kabel hebben afgesloten, kan ik geen enkele post meer pakken.

MAN

Dat is ook stom. Waarom sluiten ze dat af?

VROUW

Omdat ik de rekening niet meer kan betalen. Zo simpel is dat. Maar ik mis het niet, zenne. Ik keek er toch nooit langer dan een kwartier naar.

MAN

En is dat een groot scherm?

VROUW

Ja, nu vraagt ge iets,...

MAN

Gij weet toch wel hoe groot uw Tv is?

VROUW

Eu... ja,...

MAN

Ik zou toch ongeveer dezelfde grootte willen hebben als diegene die ik nu heb, en die is 90cm. Als hij kleiner is, kan ik er niks mee doen. Dan kan ik de onderschriften niet lezen.

VROUW

Ik denk dat de mijne 40 inch is.

MAN

40 inch? Ja, dat zou goed zijn. Dat is meer dan een meter. Dat is groter dan de mijne. En hoeveel moet ge er voor hebben?

VROUW

Hoeveel wilt ge er voor geven?

MAN

50 euro?

VROUW

Zot! Dat is een Sony en die is maar drie jaar oud.

MAN

Zegt gij dan een prijs, hé.

VROUW

100.

MAN

100?

VROUW

Als ge hem niet moet hebben: hij staat niet in mijn weg.

MAN

70?

VROUW

Gij zijt een onnozele vent, weet ge dat? En ge moet me zo niet bezien. Gij weet dat ik geen geld heb en nu wilt gij daar al gauw van profiteren.

MAN

Ik heb ook geen geld. En meer dan 70 kan ik er niet voor geven. Als ge hem niet voor die prijs wilt verkopen, dan zoek ik wel iets anders.

VROUW

Ja, 't is al goed. Ge moogt hem hebben voor 70 euro.

MAN

Als ge denkt dat ge er meer voor kunt krijgen, dan moet ge die te koop zetten op e-bay of zo, en dan kan het maanden duren eer ge hem verkocht krijgt. Er staan er honderden te koop op internet. Ge moet al veel chance hebben dat iemand juist die van u eruit pikt. En als er geen foto bij staat, dan maakt ge al helemaal geen kans. Maar ja, ik kan u niet verplichten om uw televisie aan mij te verkopen. Daar doet gij uw goesting mee. Het is per slot van rekening...

VROUW

Ge moogt hem hebben!! Klaar??

MAN

Oké. Dat is goed. *(een stilte)*

Hoe spreken we dan af? Wanneer kan ik hem komen halen? Of wilt gij die zelf brengen?

VROUW

Hebt gij een auto?

MAN

Neen.

VROUW

Ik ook niet.

MAN

Hoe doen we dat dan?

VROUW

Ik kan hem inpakken. Die doos heb ik nog ergens staan, denk ik.

MAN

Als hij in een doos zit, dan kan ik hem te voet komen halen. Ik heb zo'n pierewietje waar ik dat kan opzetten.

VROUW

Hebt gij tijd nu?

MAN

Dan moet ik wel eerst naar huis om dat pierewietje te gaan halen.